

14 -11- 2016

ODVJETNIK
VINKO BURAZER
Nikole Tesle 70
10410 Velika Gorica
Republika Hrvatska
Croatia - Europa

Tel.fax.01/6215-975, mob.098/417-957, e-mail: odvjetnik.vinko.burazer@gmail.com

Velika Gorica, 12. Studenoga 2016

REPUBLIKA HRVATSKA
U S T A V N I S U D

Ustavnosudska stvar:

Podnositelj: Emilio Bungur iz Splita, Iločka 20, OIB: 08606692006, sada u istražnom zatvoru Zatvora u - Splitu, zastupan po punomoćniku Vinku Burazeru, odvjetniku iz Velike Gorice

USTAVNA TUŽBA

- trostruko
- punomoć
- priloga: 2,-

- protiv: rješenja Vrhovnog suda RH br.Kž-354/16-4
od 26. Listopada 2016,-
- radi: povreda prava iz čl.14. st.2., čl.16. st.2., čl.22.,
čl. 25.st.2., čl. 29.st.1. i 2. alineja druga i čl.31.
st.1. Ustava Republike Hrvatske,-

I.Podnositelj je putem punomoćnika zaprimio 7.11.2016 rješenje Vrhovnog suda RH broj:II-Kž-354/16-4 od 26.10.2016, kojim se odbija njegova žalba protiv rješenja Županijskog suda u Splitu broj:Kv-Rz-19/16 od 3.10.2016, a kojim rješenjem mu je produljen istražni zatvor.

D o k a z i: - originalno rješenje Vrhovnog suda RH br.Kž-354/16-4 od 26.10.2016

- preslika rješenja Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-19/16 od 3.10.2016

II.Vrhovni sud RH u pobijanom rješenju nezakonito, pristrano i diskriminatorno podržava odluku prvostupanjskog suda na štetu podnositelja, a zakonska rješenja o određivanju istražnog zatvora tumači jednostrano na pogrešan način bez obrazloženja o tome zašto ne prihvata određene žalbene navode već ih ignorira!

Ovdje se radi o dubokom zadiranju i ograničavanju ljudskih prava i sloboda čovjeka od strane redovnih sudova na nezakonit i neustavan način. Ljudska prava okriviljenika zagarantirana su Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih i temeljnih sloboda pa je naj viši sud je dužan obrazložiti zašto ne prihvata zakonske žalbene razloge istaknute od žalitelja, odnosno ovdje podnositelja.

Rutinski ispisano rješenje, jedno u nizu, ne pridonosi unapređenju sudske prakse u Republici Hrvatskoj i pravne sigurnosti u zaštiti ustavnih prava građana a osobito Hrvatskih branitelja Domovinskog rata kao lojalnih i zaslužnih građana države u čije ime im se sudi! U ovom kaznenom predmetu njima se sudi izvan ustavno-pravnog poretku Republike Hrvatske počam od 2000 godine, već punih 15 godina! DORH i Sudovi ne poštaju Ženevske konvencije i Dopunske protokole, niti Međunarodno ratno pravo kao niti Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda!

Dakle, punih 15 godina je prošlo kako su podnositelj Emilio Bungur i drugi suoptuženici protupravno osuđeni u kaznenom postupku zv Lora-1, kao Hrvatski branitelji i stavljeni izvan zakona! Stoga

se ovom tužbom traži od Ustavnog suda Republike Hrvatske da i ovaj kazneni predmet vrati u ustavno-pravne okvire Republike Hrvatske na isti način kako je to učinio u kaznenom predmetu okr. Ive Sanadera prema odluci broj: U-III-4259/2015 od 24.11.2015, kada je odredio njegovo puštanje iz istražnog zatvora.

III.Nezakonitim i neustavnim postupanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske donošenjem na pristran i diskriminoran način ovdje pobijano rješenje broj:KŽ-354/16-4 od 26.10.2016, teško su povrijeđena slijedeća ljudska prava podnositelja kao okrivljenika prema odredbama Ustava Republike Hrvatske:

- pravo jednakosti svih pred sudom, čl.14.st. 2.,
- ograničenje prava okrivljenika neuručivanjem optužnice, čl.16.st.2.,
- nezakonitim ist.zatvorom povrijeđena su prava slobode i osobnosti, čl.22.,
- vodi se kazneni postupak bez pravomoće i potvrđene optužnice 15 godina, čl.25.st.2.,
- uskraćeno je pravo na obranu neuručivanjem optužnice, čl.29.st.1. i 2. alineja druga,
- podignuta optužnica 2002 godine na temelju zabranjene retroaktivne primjene zakona, i to krivotvorenog , OKZRH, NN-31/93, umjesto primjene Krivičnog zakona RH koji je bio na snazi u inkriminirano vrijeme 1992, što je povreda prava prema čl.31.st.1. Ustava Republike Hrvatske.

IV. Vrhovni sud RH u pobijanom rješenju nezakonito osporava pravo okrivljenika i njegova branitelja da argumentirano osporavaju postojanje „osnovane sumnje“ da je okrivljenik počinio kazneno djelo, što je protivno odredbi članka 129.st.1.,2. i 3. ZKP/08.

Sud je obvezan pozvati okrivljenika i njegova branitelja na ročište na kojem će se određivati, produljivati ili ukinuti istražni zatvor! Obje stranke iznose svoje stajalište o osnovanoj sumnji na temelju argumenata a te argumente obrane Vrhovni sud RH ignorira svojom ovdje pobijanom nezakonitom odlukom! Optužno vijeće je na tom ročištu zajedno sa zamjenicom ŽDO nastojalo ometati branitelja u iznošenju i obrazlaganju argumenata kojima se dovodi u sumnju „postojanje osnovane sumnje“ kao temeljnog uvjeta za određivanje, produljivanje ili ukidanje istražnog zatvora! Nemože sud biti iznad zakona!

Vrhovni sud RH jednako kao i Županijski sud u Splitu, ignorira zakonske osnove i pravna stajališta kod produljivanja istražnog zatvora podnositelju, kontinuirano! Sudovi zanemaruju zakonski uvjet da je dopušteno istražni zatvor odrediti samo ako postoji visok stupanj vjerovatnosti utvrđene krivnje tj ako postoji osnovana sumnja! Osim toga, sud svaki puta mora iznova podrobno ispitati postoje li i dalje razlozi koji opravdavaju pritvaranje osumnjičene osobe ali mora ispitati i argumente obrane kojima se traži pritvorenikovo puštanje na slobodu! Istražni zatvor nesmije biti kazna za okrivljenika, kao što je sada slučaj! Vrhovni sud kao naj viši državni redovni sud nesmije „zatvarati oči“ na naknadno izmjenjene okolnosti u odnosu na podignutu optužnicu budući ista do sada nije postala pravomoćna niti je potvrđena, jer okrivljeniku kroz proteklih 15 godina nije niti uručena!

Dakle, Vrhovnom суду RH kao i Županijskom суду u Splitu, nedostaje sluh za *dinamičnost i životnost* u tijeku kaznenog postupka jer ne prati već osporava naknado izmjenjene okolnosti u obnovi kaznenog postupka koje je podnositelj potkrijepio dostavljenim dokazima sudu!

Stoga podnositelj u ovoj Ustavnoj tužbi iznosi argumente o nepostojanju „osnovne sumnje“ da bi okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se nezakonitom optužnicom stavlja na teret. Voluntarizam suda ne smije uskratiti pravo okrivljenika da osporava postojanje „osnovane sumnje“ na ročištu na kojem optužno vijeće odlučuje o produljenju ili ukidanju njegovog istražnog zatvora! Ustavni sud RH mora obuzdati sudske volontarizam kojim se vrijedaju prava okrivljenika na obranu od napada optužbe na njegove slobode i prava zagarantirana Ustavom RH. Ovaj kazneni postupak je eklatantan prijmer kako se Hrvatski branitelji diskriminiraju glede priznatih i Ustavom RH zaštićenih građanskih prava pred sudom!

Obrana traži od Ustavnog suda RH da ocijeni slijedeće argumente obrane okrivljenika o nepostojanju „osnovane sumnje“ da je počinio kazneno djelo“ kao ključnog uvjeta za određivanje, produljivanje ili ukidanje istražnog zatvora po odredbi članka 123.st.1. ZKP-a:

1.Optužnicom ŽDO u Splitu br.K-DO-131/01 od 25.03.2002 i njenom izmjenom na raspravnom ročištu 21.02.2006, u odsutnosti okrivljenika Emilia Bungura, utvrđena je krivnja okr. Emilia Bungura i dr, prema inkriminaciji iz 1992, zabranjenom retroaktivnom primjenom Osnovnog krivičnog zakona RH, (NN-31/93).

Naknadno, obrana je 2012 dostavila dokaze sudu da je narečeni zakon, OKZRH iz 1993, zapravo krivotvorina jer nije preuzet iz bivših pravnih sustava SFRJ i SRH, niti je donesen na sjednici HD Sabora! Narečena činjenica je poznata Ustavnom судu RH jer je ukinuo presudu Županijskog suda u Zagrebu donesenu protiv Ive Sanadera s obrazloženjem da je na inkriminaciju 1993/4 retroaktivno primjenjen Kazneni zakon iz 1998! Ustavni sud RH je to obrazložio da je Županijski sud u Zagrebu bio dužan primjeniti Krivični zakon RH koji je bio tada na snazi! Tada je Ustavni sud RH posve zaboravio na krivotvoreni OKZRH koji je podvaljen u pravni sustav 1993 kao pročišćeni tekst! Zašto bi nevino i krivo optuženi Hrvatski branitelj kao vojnik nosio stigmu diskriminiranog građanina Republike Hrvatske u odnosu na političare?

Dokazi o krivotvorenom OKZRH dostavljeni su u vidu potvrde o narečenim činjenicama pribavljenim za potrebe ovog kaznenog postupka od Predsjednika HD Sabora i Predsjednika države, ali ih sud ne uvažava!

2.Krvnja podnositelja nije individualizirana već je kolektivna, sud nije uvažio dokaz Ministarstva obrane RH-IV.Gbr. o njegovom „ratnom putu! Vrhovni sud RH, ukidnom odlukom iz 2004, određujući ponovni postupak, zauzeo stav i dao uputu tužitelju ŽDO u Splitu i Županijskom sudsatu u Splitu da optužnicu usklade prema utvrđenim činjenicama i okolnostima u dotadašnjem postupku, ali to oni nisu uradili već punih 15 godina i čvrsto brane svoje nezakonito postupanje!

Vojni sud u Splitu proveo je istražni postupak glede ranjavanja pritvorenika Vojnog suda Nenada Kneževića i smrti pritvorenika Gojka Bulovića pri pokušaju bijega iz zatvora VIC Lora u Splitu 14.06.1992. Podnositelj kao i ostali suokrivljenici glede tog događaja, nisu bili izloženini stegovnom niti kaznenom progonom. Uredno su obavili svoje poslove sigurnosti zatvora zbog čega nisu bili niti suspendirani! Da bi izmislili ratni zločin u Lori, ŽDO u Splitu je sudu dostavio 2002 krivotvorene dokumente 72.bojne VP o čemu je ŽDO u Šibeniku donio rješenje 2013, a koje je obrana dostavila sudu kao dokaz o nepostojanju osnovane sumnje u događaj prema pobijanoj optužnici!

3.Republika Srbija pokrenula je istragu protiv svojih građana i državljanina 2001 godine radi „ratnog zločina protiv zarobljenika“ u zatvoru VIC Lora tijekom 1992 godine, i to protiv bivšeg kapetana JNA Dušana Gidića i njegovih 18 vojnika!

Iz kaznenog spisa K-93/04, predmet zv Lora-1, razvidno je da Kapetan Gidić sa dijelom svojih vojnika nije htio dalje ratovati protiv Hrvata nakon potписанog Sarajevskog sporazuma 2.01.1992 na temelju odluke Mirovne konferencije o Jugoslaviji iz listopada 1991, da SFRJ više ne postoji! Oni su poštivali Sporazum i činjenicu da se je raspala SFRJ i JNA i da je 7.04.1992 nastala nova državna tvorevina za koju oni nisu htjeli ratovati! Iz spisa je razvidno da su ti bivši vojnici JNA kao prebjegi u Lori tukli bivše vojнике JNA a zarobljene kao pripadnike paravojske SRK-a koji su i nakon raspada SFRJ i Sarajevskog sporazuma bili dužni povući se sa teritorija Republike Hrvatske, ali nisu već su nastavili činiti ratne zločine u Hrvatskoj!

Dakle, objektivno, JNA više nije postojala i optužnica ŽDO u Splitu lažno prikazuje povijesnu činjenicu da je tada HV ratovao sa JNA iako više nije postojala u lipnju 1992! DORH lažira notornu povijest koju tvrdoglavo ne želi ispraviti! Kapetan Gidić i njegovi vojnici u Lori su navodno su osobito tukli pilote koji su nastavili razarati i ubijati po Hrvatskoj te vojниke bivše JNA koji su optuženi ili osuđeni za ratne zločine u Hrvatskoj! Ti i njima slični zločinci razoružali su na položaju u BiH vojниke Kapetana Gidića, premlatili ih a neke i ubili jer su im se suprostavili. Kapetan Gidić je sa svojih 18 vojnika ostavljen jadan i ponižen na položaju te je potražio spas kod HVO-a i HV-a pa su tako dovezeni u VIC Lora, daleko od bojišnice, kako to nalaže i Ženevska konvencija o postupanju s ratnim zarobljenicima! Međutim, Kapetan Gidić i njegovi vojnici tretirani su i zavedeni u zatvoru VIC Lora kao ratni „prebjegi“, koji nisu htjeli ići na razmjenu mada su redovito vođeni do Pakova Sela, već su čekali „papire“ Republike Hrvatske radi odlaska u bolji Svet.

Nepoznat nam je ishod istrage u Srbiji protiv Kapetana Gidića ali poznato nam je da Republika Srbija u svojoj protutužbi iz 2010 protiv Republike Hrvatske ne spominje Loru kao mjesto gdje bi bio počinjen ratni ili neki drugi zločin na štetu Srba! Valjda su i oni shvatili istinu da je Kapetan Gidić u Lori pokušao obraniti čast Jugoslavenskog ali Srpskog vojnika! Nu, tada oporbeni političar pok. Zoran Đindjić javno tvrdio za Božić 1993 pred kamerom TV Austrije da preko Drine nije otišao niti jedan Srpski vojnik i da se iza Drine tuku Hrvati međusobno zbog vjerskih razlika!? Govor čovjeka jeste naj veći stupanj u njegovom razvoju i

on povezuje poštene ljudi dok nepoštenim ljudima govor služi da sakriju misli, dok ih nerazotkriju jer svojim ne-djelom grijše pred Bogom i zakonom!!

Naknadno je obrana podnositelja dostavila suđu pronađeni članak „Jutarnjeg lista“ od 21.06.2001 kao i protutužbu Republike Srbije iz 2010, kao argument o postojanju sumnje u krivnju osuđenih Hrvatskih branitelja u predmetu br.K-93/04, zv Lora-1.

4.Na pravno nedopušten i nemoralan način ŽDO u Splitu i Županijski sud u Splitu pretvorili su procesuirane Srpske teroriste i špijune iz 1992 godine prema Krivičnom zakonu RH, u oštećene *civilne osobe* za potrebe ovog kaznenog postupka pokrenutog 2002 godine prema krivotvorenom OKZRH/93.

Zamjenik Vojnog tužitelja Mladen Bajić pravilno je pokrenuo istragu 12.06.1992 protiv 44 i podignuo optužnicu pred Vojnim sudom u Splitu 11.09.1992, protiv 29 Srpskih terorista i špijuna u skladu sa odredbom članka 236.f. Krivičnog zakona RH. Tada je na snazi zaista bio Krivični zakon RH a Mladen Bajić, kao ni mi ostali tada živući Hrvatski pravnici nismo imali pojma o nekom OKZRH! Nakon odbačaja Optužnice protiv Srpskih špijuna i terorista za „oružanu pobunu“ 11.09.1992, Mladen Bajić je u žalbenom postupku najavio nove optužnice za špijunažu i terorizam protiv istih pritvorenika! Bajić je zaustavljen „Zakonom o oprostu“ 22.09.1992!

Obaviještajne službe i Krim. služba VP Ministarstva obrane RH identificirali su 44 osobe Srpske nacionalnosti, koji su kao bivši oficiri i podoficiri JNA te kao bivši pripadnici SSUP-a SFRJ i RSUP-a RH, izmjestivši svoje obitelji na okupirano područje RH odnosno u Srbiju, ostali na području Republike Hrvatske i sudjelovali u paravojnim formacijama SAO Krajine te u špijunsko-terorističkim skupinama izvodili diverzije, sabotaže, ubojstva gardista, policajaca i civila, te miniranja mostova i cesta i drugih infrastrukturnih vitalnih objekta kao i održavali barikade sa oružanom posadom na svim cestovnim pravcima u Republici Hrvatskoj.

Obrana podnositelja naknadno je pribavila dokaze od svjedoka kao i na temelju dokumenata objavljenih u Knjizi-1 i 2, izdanim u Zagrebu od strane Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, a na koje se pozivamo u svojim podnescima.

Dakle, dokazi govore, da je u vrijeme „tromjesečnog moratorija“ na odluku od nezavisnosti Republike Hrvatske u trajanju od 25.06. do 7.10.1991, donesena odluka Vrhovne komande oružanih snaga SFRJ, (Predsjedništvo, SIV i Ratni savjet SFRJ), da svim svojim raspoloživim snagama, po metodi cilj opravdava sredstva, oružanom silom unište pripadnike ZNG i MUP-a Republike Hrvatske i svrgnu njenu legitimnu vlast izabranu na prvim i jedinim demokratskim izborima u Hrvatskoj, 22.04.1990!

Vrh JNA isplanirao je i organizirao oružanu akciju protiv obrambenih snaga Republike Hrvatske pod jedinstvenim kodnim nazivom ORKAN-91!

Kada je udarna vojna neprijateljska snaga , IX. Kninski korpus, zapela u brzom provođenju svojih napadnih akcija na Zadar, Šibenik i Split u rujnu 1991, Vrhovna komanda JNA aktivirala je planirane taktičke mјere nazvanu GONG, (Građani Organizirano Neutraliziraju Gardiste) i „trojanski konj“, (transformacija oficira i generala u neprijateljske redove), kao perfidni oblik ratovanja protiv neprijatelja!

Pritvorenici Mladena Bajića odnosno Vojnog suda u Splitu jesu manji dio lociranih a uhićenih Srpskih špijuna i terorista tijekom 1991 i 1992. Obaviještajna i krim.služba VP MORH-a dokazala je Vojnom tužiteljstvu u Splitu terorističke i špijunske aktivnosti za 44 terorista i Mladen Bajić je zatražio izdavanje tjeralica i njihovo uhićenje i dovođenje u zatvor Vojno Istražnog Centra Lora u Splitu radi ispitivanja i provođenja krim.obrade u istrazi Vojnog tužiteljstva. Krim.obradu nad uhićenicima provodila je krim.služba 72.bojne VP te obaviještajna služba RH, a nikako da bi ju provodili stražari zatvora VIC Lora! Optužnica lažno prikazuje notornu, pravnu i činjeničnu istinu o Domovinskom ratu!

Dakle, razvidno je da krim.obradu nisu 1992 provodili protupravno 2002 osuđeni stražari, kako to smiješno tvrdi Mladen Bajić u svojoj protupravnoj optužnici iz 2002, koju uporno brani Vrhovni sud RH! Kao i danas i 1992 je postojala pravna država Republika Hrvatska i porazno je za sve nas da Glavni državni odvjetnik tada 2002 i potom, do danas, nepoštuje i lažno prikazuje Svijetu pravni poredak države čiji je on odvjetnik!

Uz spontane prebjede na Hrvatsku stranu, bilo je i onih organiziranih a rezultat je da su visoki oficiri JNA postali visoki časnici HV-a koji su nastavili sa provođenjem napadne akcije JNA ORKAN-91?

Ubrzo je formiran novi borbeni ustroj HV-a te je uz Glavni štab formirana i „Operativna Grupa Posavina“ koja je nastavila akciju ORKAN-91 na području zapadne Slavonije kao akciju HV-a koja nije mogla proći bez „žrtve iz Lore“ Nenada Kneževića i njegovih pomoćnika!

Glavni štab HV-a i OG Posavina organizirali su 29.10.1991 napadnu akciju „Orkan-91“ na području zvanim TROKUT, kojom prigodom je zapovijedništvo OG Posavina predstavilo zapovijednicima postrojbi određenih za tu akciju, novog vodiča HV-a Nenada Kneževića i njegova 2 pomoćnika! Tako je Nenad Knežević sa svojim pomoćnicima kao „instruktor juda“, na njemu nepoznatom terenu vodio domaće Hrvatske gardiste, kao guske u magli, ravno na cijevi JNA! Zbog iznenađenja, gubici su bili veliki na strani HV-a koji nisu uspjeli niti metka ispaliti a njihov vodič Nenad Knežević je zbrisao sa krvave bojišnice sa svojim pomoćnicima! Naravno, otkrivena zavjera, pa je istog dana odbjeglog Nenada Kneževića i njegove pomoćnike uhitila VP HV-a nedaleko od bojišnice! Međutim, zbog blage naravi Hrvatskog vojnika Knežević je već sutradan razmjenjen! Ushićen što je tako brzo i organizirano razmjenjen stao se hvaliti pred Srpskom TV kao Srpski junak koji je pobio mnogo Ustaša! To nije promaklo obavještajnim službama RH i započet je lov na Kneževićevu grupu „gongovaca“ i njega samog ali se čekalo da se vrati na staro mjesto zločina, u Split!

Nenad Knežević je uhićen sa pomoćnikom Gojkom Bulovićem i sproveden u zatvor VIC Lora po VP na temelju tjeralice i rješenja Vojnog suda u Splitu o pokretanju istrage i određivanju pritvora za njih 44 osumnjičena špijuna i terorista.

Koliko je savjest Nenada Kneževića bila opterećena razvidno je iz činjenice da je isti dan, 14.06.1992, pokušao pobjeći iz VIC Lora! Ove okolnosti bijega Kneževića nije uopće razmotrio Županijsku sud u Splitu kod donošenja presude K-93/04, već je otvoreno prikrivao i odbijao dokaze svjedoka iz redova Hrvatske vojske! Tu presudu koja je postala pravomčna, sada u obnovi postupka stavljenu izvan pravne snage, sud je donio isključivo na temelju lažnih iskaza svjedoka-oštećenika koje je ŽDO u Splitu animirao po Hercegbosni i Srbiji te ih pripremao za ponovljeno suđenje! To je nezabilježen slučaj u pravosuđu jedne suverene države da njeno pravosuđe priprema za lažno svjedočenje teroriste i okupatore vlastite države kako bi im ta država isplatila obilne naknade štete! DORH-u i суду као да nijke važno tko će biti osuđen na Hrvatskoj strani, važan je novac koji će se nezakonito i nemoralno izvući od Republike Hrvatske! Imali goreg oblika veleizdaje naroda i države!? To su razlozi i aktualne agresije na Hrvatske branitelje i državni proračun Republike Hrvatske!

Isplaćene naknade štete Srpskim teroristima i njihovim obiteljima DORH je stavio na teret protupravno osuđenih Hrvatskih branitelja i njihovih obitelji!

Dakle, 14.06.1992 u smjeni stražara 14-22, podnositelja Emilia Bungura kao vode smjene, stražara Andelka Botića i Ante Gudića, pritvorenik Vojnog suda u Splitu Nenad Knežević uz pomoć Gojka Bulovića uspio je pobjeći iz kruga zatvora ali ne i iz kruga VIC Lora! Toga dana oko 20,20 sati Knežević i Bulović vođeni su u ćeliju noseći u rukama krevetnинu a pomagao im je „prebjeg“ pošteni Srbin Vladimir Žarković, uz pratnju stražara Andelka Botića i Ante Gudića. Dok su silazili ulaznim stepenicama zatvora, Bulović je posrmuo i zaljuljaо kolonu a Nenad Knežević je to iskoristio i s leđa jednim udarcem oborio stražara Andelka Botića i stao ga daviti zahvatom „kravata“ pokušavajući mu oduzeti pištolj! Stražar Gudić je neutralizirao pritvorenika Bulovića pritisnuvši ga na zemlju! Sekunde su dijelile stražara Botića od smrti uz prijetnju životima ostalih stražara ako Knežević dohvati pištolj iz ruke stražara Botića! Međutim, zarobljenik Žarković otrčao je do dežurane i alarmirao nadzornika Vrkića i vodu smjene stražara Bungura, spasivši na taj način život napadnutom stražaru a možda i čitavoj smjeni! Ovu činjenicu utvrđenu u postupku sud nije prihvatio kao relevantnu niti je prihvatio dokaz stražara Botića da ga je Knežević uopće napao i u napadu ozlijedio! Kao da je sudsko vijeće bilo oštećeno zbog propusta pok. Nenada Kneževića!?

Ranjeni Knežević je uhvaćen i kombijem HRM dovezen do zatvora u nesvjesnom stanju. Po naredbi pristiglog upravnika zatvora Tomislava Duića, dovezaо ga Bungur, prebačen je u KBC Split sa pristigлом autopatrolom 72.bojne VP HV-a u pratnji upravnika. Međutim, Knežević je preminuo deveti dan.

Ovo je kratki opis aktivnosti prosječnog Srpskog teroriste na tlu Hrvatske! Obitelj pok.Kneževića dobila je naknadu štete od Republike Hrvatske zbog njegove junačke smrti, ali, ironija je ljudske subbine da tu odštetu otplaćiva Republici Hrvatskoj upravnik zatvora VIC Lora Tomislav Duić, koji u vrijeme bijega

Kneževića nije bio u Lori niti je znao da je tamo doveden Nenad Knežević a kamoli da bi utjecao na njegov bijeg ili njegovo hvatanje! I ono još čudnije, upravnik ga je pokušao spasiti brzim odvoženjem u bolnicu a sada hrani Kneževićevu obitelj od svoje male mirovine dok njegova djeca gladuju! Nu, to nije dovoljno pa Duić i Bungur robijaju zbog smrti Srpskog teroriste! Ni to nije agresorima dovoljno pa vrše pritisak na njih da pristanu na nagodbu s priznanjem krivnje! Ni to nije dovoljno pa agresori iz GONGA napadaju njihove obitelji opasnim po život a zadnji napad je otmica supruge Tomislava Duića! Sada je troje djece Tomislava Duića bez roditeljske skribi! Nema sumnje da pripadnici kontinuirano vrše agresiju na Hrvatske branitelje i izravno utječu na realizaciju optužnica DORH-a žečeći da nam svima padaju hlače na spomen DORH-a kao što je to bio slučaj sa Čičkom!

Nu, Gojko Bulović je nakon hvatanja Nenada Kneževića prebačen u ćeliju i njega je živog i zdravog u 22 sata 14.06.1992 predala je smjena Bungur-Botić-Gudić koja je zajedno napustila zatvor u VIC Lora u automobilu stražara Gudića. Podnositelj je kao vođa smjene prethodno alarmirao dežurne instance VP i Vojno-pomorske baze HRM Lora, te upravnika Duića po kojeg je otisao sl.automobilom i dovezao ga u zatvor nakon hvatanja Kneževića, te je napisao izvješće o događaju za nadređene i kratko događaj zaveo u Knjigu dežurstva te uredno predao smjenu stražarima Davoru Perišiću i Zlatku Sulejmanoviću.

Primivši smjenu u 22 sata 14.06.1992, stražari Davor Perišić i Zlatko Sulejmanović izvršili su pregled ćelija i utvrdili normalno stanje. Međutim, u kasnijem obilasku našli su mrtvog pritvorenika Gojka Bulovića oko 02 sata 15.06.1992 za kojeg pred sudom tvrde da je bio živ pregledom ćelija nakon primitka svoje smjene! Međutim, smjena Perišić-Sulejmanović nije u Knjizi dežurstva zabilježila smrt Bulovića! Isto tako oni nisu zabilježili obavljanje spornog očevida povodom bijega i ranjavanja pritvorenika Kneževića! Očevid je obavljaо zam.Vojnog tužitelja Mladen Bajić sa suradnicima koji su ispitivali pritvorenika pok.Gojka Bulovića! Stoga je obrana podnositelja i zatražila da u obnovi ovog kaznenog postupka, među inim, svjedoči i Mladen Bajić čiju su nazočnost u zatvoru u vrijeme smrti Bulovića zatajili stražari smjene Perišić-Sulejmanović kao i činjenicu obavljanja očevida kako bi tada prikrili da su zadnji živog Bulovića vidjeli Mladen Bajić i drugi ispitivači iz njegove ekipe!

Razvidno je da je još 1992 identificirana terorističko-špijunska skupina Nenada Kneževića i kao takova je procesuirana od strane Vojnog tužiteljstva i Vojnog suda u Splitu! To je argumet obrane podnositelja kojim dokazuje da ošt. Knežević i Bulović kao niti ostali pritvorenici od njih 44 po rješenju Vojnog suda u Splitu, ne mogu imati „status civilnih osoba“ promjenom pravosudne politike nakon 10 godina tj 2002!

Vojni sud u Splitu proveo je istragu tijekom 1992 i 1993 glede smrti Kneževića i Bulovića kojom nije pronađena odgovornost protupravno osuđene osmorice stražara, niti kaznena niti stegovna! Sve to znaju i suci Županijskog sud u Splitu koji su tada bili suci Vojnog suda u Splitu i sudjelovali su u istim kaznenim postupcima tada i sada! Razlika je samo u činjenici što su stražari tijekom istrage 1992/3 bili svjedoci a od 2002 su optuženici i osuđenici za isti događaj!

Obrazložene činjenice jasno govore da se radi o osvetničkom političkom progonu Hrvatskih branitelja jer osobe optužene zbog terorizma, špijuniranja i oružane pobune protiv Republike Hrvatske i oslobođene Zakonom o oprostu, ne mogu biti *civilne osobe koje su stražari zatvora VIC Lora protupravno držali u zatvoru 1992, prema drugoj optužnici deset godina posle!* Neobično je da je autor obiju optužnica, kako one iz 1992 tako i one iz 2002, ista osoba, Mladen Bajić vrsni pravnik, što nam govori da je bio prisiljen ucjenom tako postupiti!

5. Pritvorenici Vojnog suda u Splitu iz 1992 ne mogu imati niti status borca i ratnog zarobljenika jer su prikriveno ratovali protiv Republike Hrvatske budući je „perfidija“ zabranjena u ratovanju prema članku 37., 44., 46 i 47. I.Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama iz 1949 o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba.

Zbog perfidnog načina ratovanja, špijunaže i terorističkih akata u borbi protiv Republike Hrvatske, pritvorenici Vojnog suda iz 1992 u duhu Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima prema odredbi članka 4. ne mogu imati niti status ratnih zarobljenika jer su ratovali protiv Republike Hrvatske prfidno, prikriveno kao naoružani civili, protivno pravilima Konvencije. Kako su i koliko „civilni“ taktičke grupe GONG bili opasni za Hrvatske branitelje kao i za civile govore mnogobrojni objavljeni dokumenti sigurnosnih službi SAO Krajine koji izvještavaju o likvidacijama cijelih obitelji širom Hrvatske a koji

zločini nisu još istraženi! Očigledno je da DORH želi naj prije pozatvarati pod svaku cijenu Hrvatske branitelje za zločine GONGA pa ako šta ostane to će prepustiti Srbima da za svoje zločine progone Hrvate! Stvaranje kaosa, mržnje i progona jeste u službi izvlačenja novca iz državnih proračuna bivših Jugoslavenskih federalnih republika, i to stanje se uporno održava do danas! Kako da se pokrenemo napred kada su i ustavni sudovi nemoćni pred kriminalnom agresijom ratnih cucaka!

Perfidno ratovanje agresorovih pripadnika GONG-a vidi se i iz memoarskih građa a napose iz knjige Zasebne postrojbe PU Varaždinske „19- Vukovar Varaždin-91“ u izdanju MUP-a RH iz 2011. Ta policijska postrojba bila je jedina regularna postrojba koja je branila Vukovar sve još od lipnja 1991 pa do njegova pada 20.11.1991, nakon 140 dana neprekidne, teške i krvave obrane! Krvavu obranu Vukovara začinio je i GONG čiji su pripadnici upućeni u Vukovar iz Zagreba sa grupom dragovoljaca! Nema nikakove sumnje da su među masom zločina nad braniteljima, krivi i oni jer su sudjelovali u likvidaciji naj manje dvaju zapovijednika obrane Vukovara! Na području gradskog kvarta Borovo Naselje odgovorni su za likvidaciju zapovijednika obrane Borova Naselja generala Blage Zadre i kasnije Vjekoslava Cerovečkog zapovijednika Zasebne postrojbe PU Varaždinske. Vjekoslav Cerovečki je likvidiran iz blizine kao zadnji zapovijednik Borova Naselja, oko podne, na sam dan predaje 20.11.1991, pa su likvidatori sudjelovali i u samoj predaji više tisuća civila i branitelja. Nema sumnje, knjiga rječito govori, pripadnici Gong-a odabrali su više od 300 žrtava za mučenje i masakriranje na Ovčari, zatim su sa zarobljenim Vukovarskim braniteljima otišli u logore po Srbiji. Perfidni borci i logoraši obilazili su pavljone logoraša i logore prokazujući istaknute branitelje koji su posebno ispitivani tj mučeni a mnogi su podlegli batinama posebice oni koji su sumnjali na te izdajnike!

Dakle, nitko nema pravo tu naj goru vrstu opasnih ljudi kao perfidnih neprijatelja Hrvata i Republike Hrvatske tretirati kao obične ljude, civile, jer svi su oni bili vojnici, životno sposobni i stručno osposobljeni za vojsku i specijalno ratovanje protiv Hrvatske ili za Veliku Srbiju!

6. Notorna je činjenica da se podnositelju Emiliu Bunguru u obnovi kaznenog postupka ne može izreći teža kazna od 6 godina zatvora a koja je izrečena u njegovoj odsutnosti pravomoćnom presudom K-93/04, u postupku zv Lora-1. Kako je ta presuda stavljenica izvan snage izvršenja, podnositelj u obnovi postupka može biti blaže kažnjen a može biti i oslobođen! Do sada, podnositelj je po Hrvatskim zatvorima proveo 28 mjeseci za isto kazno djelo u istom postupku, po raznim osnovama lišenja slobode.

Njemu još nije uručena optužnica kako je podignuta 2002, a on niti njegova braniteljica nisu uložili prigovor na optužnicu kada je on pravomočno osuđen na 6 godina zatvora! Nakon 15 mjeseci kako je ponovo zatvoren u tijeku ove obnove postupka, još mu nije uručena optužnica! Zbog toga nije dao odgovor na optužnicu pa to znači da ta optužnica nije niti potvrđena od strane Optužnog vijeća Županijskog suda u Splitu. Da je to faktično stanje, potvrđuje i činjenica da mu Optužno vijeće svaka 2 mjeseca produljuje istražni zatvor baš kako to traži ZKP! Međutim, istražni zatvor se produžuje s obrazloženjem Vrhovnog suda RH da još nije istekao dugotrajni zatvor od 40 godina kako je to zaprijećeno za to kazneno djelo! A znaju da ga nemogu osuditi većom protupravnom kaznom nego što je to 6 godina zatvora! Međutim, Županijski sud u Splitu zakazuje i vodi raspravu u obnovi postupka premda optužnica nije potvrđena a raspravno vijeće odbija raspravljati o ukidanju istražnog zatvora na zahtjev obrane podnositelja iako su po ZKP-u to dužni! Dakle, optužnica nije potvrđena a vodo se rasprava, optužno vijeće produljuje istražni zatvor a raspravno vijeće to odbija raspraviti! Ako je odrebom članka 133.st.1.toč.4. ZKP-a određeno da se do nošenja presude okrivljeniku može određivati istražni zatvor do 12 mjeseci ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do 8 godina! Ako se u obnovi postupka podnositelju može maksimalno potvrditi kazna od 6 godina zatvora, ili izreći blaže a može biti i oslobođen od optužbe, te ako je podnositelj u zatvoru za to djelo već 28 mjeseci zašto se podnositelj drži i dalje protupravno u istražnom zatvoru kod tolikih kršenja zakona od strane DORH-a i sudova!? Čiji je taoc Emilio Bungur?

To je do sada ne viđena organizirana manipulacija DORH-a i suda sa ustavno-pravnim poretkom Republike Hrvatske na štetu Hrvatskih branitelja! Ističemo ponovo Ustavnom судu RH da je ovom protupravnom manipulacijom sa ZKP-om i KZ-om grubo ograničeno pravo na život i slobodu podnositelja zbog čega se traži ustavno-pravna zaštita podnositeljevih ustavom zaštićenih ljudskih prava i sloboda.

7. Slijedeći argument podnositelja leži u pravu Republike Hrvatske da sebe i svoje branitelje štiti od agresora i lažnih optužbi primjenom Međunarodnog ratnog prava! Međunarodno ratno pravo nije uopće primjenjeno kod optužbi i procesuiranja Republike Hrvatske i Hrvatskih branitelja glede odgovornosti po optužbama za ratne zločine!

Čudno je da jedna demokratska i pravno uređena država kao što je Republika Hrvatska, koja je ugledna članica Svjetskih i Europskih institucija, saveza i koalicija, da dopusti klevećenje od strane agresora Republike Srbije i njenih okupatorskih paradržava! Republika Hrvatska nije počinila niti je mogla u obrani svog teritorija i svog stanovništva, počiniti kažnjivo djelo „ratni zločin“ a kamo li „Udruženi zločinački pothvat“ na štetu agresora i okupatora!

Međunarodno ratno pravo, utemeljeno na Haaškoj konvenciji iz 1907 i Statutu Međunarodnog vojnog suda u Nurnbergu iz 1945, izričito daje pravo stanovništvu okupirane države da ustane na oružje protiv okupatora! Okupator je odgovoran za svoje terorističke i genocidne akcije izvršene protiv stanovništva na okupiranom prostoru druge države!

U skladu sa Međunarodnim ratnim pravom Republika Hrvatska je žrtva velikosrpske politike i oružane agresije Srba i Republike Srbije pa je tom agresijom dovedena u stanje KRAJNJE NUŽDE.

Stoga je Republika Hrvatska imala pravo u stanju kranje nužde oružano i svim mogućim sredstvima, braniti se od Srpskog agresora i okupatora, protiv njegovih terorističkih i genocidnih akcija, te u obrani osobito koristiti ova prava po Međunarodnom ratnom pravu:

- pravo ubijati i ranjavati agresora,
- pravo zarobljavati agresora,
- pravo ispitivati zarobljene vojнике agresora uz uporabu sile,
- pravo razmjenjivati zarobljene agresorske vojнике.

Republika Hrvatska kao suvremena država jeste članica „Antifašističke koalicije“ i ima sva prava zaštite prema Međunarodnom ratnom pravu. Suvremena Hrvatska država, nastajala je tijekom II.s.r. temeljem oružane borbe Hrvata protiv Njemačkog, Talijanskog i Mađarskog okupatora koji su 6.travnja 1941 okupirali i raskomadali etnički prostor Hrvata i državno-pravni prostor Banovine Hrvatske kao dio Kraljevine Jugoslavije koja je kapitulirala 17.04.1941.

Kralj i vlada Kraljevine Jugoslavije nisu čekali kapitulaciju već su pobegli iz zemlje. Njemačkom, Talijanskom i Mađarskom okupatoru u Hrvatskoj u borbi protiv Hrvata pridružuju se i Srbi naseljeni u Hrvatskoj već od prvih dana okupacije 6.04.1941. Srpske agresore naoružava Talijanski okupator po Sporazumu o nenapadanju od 23.07.1941, i koji 27.07.1941 dižu opći oružani ustank protiv Hrvata na čitavom etničkom prostoru, u Hrvatskoj i Hercegbosni izvodeći terorističke akcije kojima su protjerivali Hrvate sa njihovog etničkog prostora!

Da se nezaboravi, zbog okupacije i velike pogibelji svog naroda, Hrvatski dragovoljci okupljeni u Partizanski pokret otpora osnivaju 22.06.1941 prvi Partizanski odred u Hrvatskoj, prvi u okupiranoj Jugoslaviji i prvi u okupiranoj Europi! Proslavljeni Sisački partizanski odred formiran je upravo na dan napada Njemačke koalicije na SSSR! Hrvati osnivaju Glavni štab NOV i Partizanskih odreda Hrvatske već 26.08.1941, prvi i jedini u okupiranoj Jugoslaviji, a već 7.05.1942 osniva se I.Hrvatski korpus kojeg vode Ivan Rukavina i Vladimir Bakarić, kao prvu veću Partizansku postrojbu u borbi protiv okupatora! Hrvatska državnost utemeljena je 13/14.06.1943 u Otočcu i Plitvicama, na I.zasjedanju Zemaljskog Antifašističkog Vijeća Narodnog Oslobođenja Hrvatske! Da se nezaboravi, na kraju II.s.r. Hrvatska je imala pet Partizanskih korpusa od ukupno devet sa čitave Jugoslavije! Tito je krajem 1944 povukao tri Hrvatska korpusa za obranu Srbije od Njemaca, Bugara i Četnika dok je brigada Ustaša i Domobrana zarobljenih na ist.frontu već vodila naj teže bitke za oslobođenje Srbije boreći se rame uz rame sa Crvenom armijom! Hrvati su tada znali da je to jedna velika bitka od mnogih za slobodnu Hrvatsku! Hrvatski branitelji tada nisu žalili svoje živote za slobodu svog naroda kao što su hrabro polagali svoje živote na Oltar Domovine i u zadnjem Domovinskom odbrambenom ratu!

Hrvatski branitelji zaslužuju posebnu državnu skrb ali i pažnju pri odgoju mladeži naraštaja našeg društva jer opet će nam ubrzo zatrebati hrabri i obučeni Hrvatski branitelji za obranu Doma i Lijepe naše!

Dakle, podnositelj Emilio Bungur kao i ostali Hrvatski branitelji zaslužuju punu ustavno-pravnu zaštitu Ustavnog suda Republike Hrvatske. Očigledno je da DORH i ustrojeno sudstvo nemaju volje niti su spremni da brane Republiku Hrvatsku i njene branitelje kao lojalne i zaslužne građane. Stoga ovim putem apeliramo na suce Ustavnog suda RH da zaštite Hrvatske branitelje i Hrvatsku državu od protupravnog progona koji je nema sumnje, usmjeren na novu pljačku države i njenih branitelja, uz sve jaču agresiju! Stoga glede iznesenih činjenica i dokaza obrana podnositelja Emilia Bungura predlaže Ustavnom суду RH da usvoji ovu tužbu i ukine pobijano rješenje Vrhovnog suda RH broj:II-Kž-354/16-4 od 26.listopada 2016 kao i rješenje Županijskog suda u Splitu broj:Kv-Rz-19/16 od 3.listopada 2016 i odredi odmah puštanje podnositelja Emilia Bungura iz istražnog zatvora.

Podnositelj
Emilio Bungur

ODVJETNIK
VINKO BURAZER
VELIKA GORICA, Nikole Tesle 70

Napomena:

Zbog ugrožavanja nacionalne i državne sigurnosti Republike Hrvatske teškim povredama ustavno-pravnog poretku kao općeg dobra svih Hrvatskih građana i državljana, od strane DORH-a, Županijskog suda u Splitu i Vrhovnog suda RH, ova ustavna tužba podnositelja Emilia Bungura dostavlja se na znanje i postupanje odgovornim državnim institucijama i društvenim organizacijama i ustanovama od posebnog društvenog, državnog, i javnog interesa:

- Predsjedniku HD Sabora Republike Hrvatske
- Predsjedniku Vlade Republike Hrvatske
- Predsjednici Republike Hrvatske
- Koordinaciji udruga Hrvatskih branitelja i stradalnika Domovinskog rata Republike Hrvatske
- Hrvatskoj Biskupskoj Konferenciji, idr.